

PERIÒDICH SATIRICH,
 HUMORÍSTICH, IL-LUSTRAT Y LITERARI
 DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

10 CÉNTIMS CADA NUMERO PER TOT ESPANYA

Números atrassats 20 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
 BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, 3 pessetas
 Cuba y Puerto Rico, 4.—Estranger, 5.

CAPS DE BROT.

LLUÍS DOMENECH.

Un arquitecto de punta,
 que entre cent obras de marca
 té l' *Hotel de vora 'l mar*
 y l' *gran Restaurant del Parque*.

CRÓNICA.

UN TRET PER LA CULATA.

Hi ha coses imprevistas; pero que un cop realitzadas resultan sumament naturals y lògiques.

Una de aquestas cosas pot referirse à la idea que van tenir los iniciadors de la Exposició Universal de procedir à la seva inauguració ab lo concurs de la reyna regent y mediant la celebració de aparatosas festas.

— ¡Gran idea! deyan ells entussiasmats: aixó portará gent y promourá animació, ab lo qual l' èxit del gran concurs universal queda assegurat desd' ara.

Pero si es que no están enlluhernats per la brillantor de las festas, haurán de reconèixer que s' han equivocat de mitj à mitj.

Las festas lluny de realisar à l' Exposició, l' han absorbida.

Valentme de una comparació culinaria, pot dir-

se que 'l gall s' ha desfet y tot se 'n ha anat en salsa.

Durant l' estancia de la reyna regent á Barcelona, tothom s' ha recordat de las esquadras ancladas en lo port y en la rada; de las regatas, de las carreras de caballs, de las funcions de gala en los teatros, de las professons, de la inauguració de tal ó qual monument, de la retreta militar y de la festa marítima; pero lo qu' es de lo essencial, de lo primordial, de lo més interessant qu' era l' Exposició, no se 'n ha recordat ningú.

Los periódichs han seguit un per un los passos de la soberana, consagrants á la Exposició sols una mínima part de las sévas columnas.

Y la gent que ha omplert plassas y passeigs ha deixat en desconsoladora soletat los edificis del Parch.

¿Es ó no es veritat que ha sortit lo tret per la culata?

Mes perque no 's diga que parlém sense fonament y que fem consideracions gratuítas, concedím la paraula als números. Ells serán més eloqüents que nosaltres.

L' Exposició va obrirse lo dia 8 de abril y fins lo dia 20 de maig no va inaugurarse oficialment.

Durant aquest període que podríam dirne anormal ¿quánta gent va visitarla pagant la pesseta d' entradas?

Los datos oficials ho diuen clar: 15,000 personas.

Promedi diari: 350 entradas.

Menos qu' en qualsevol teatro de Barcelona.

Pero al fi arriba 'l dia desitjat de la inauguració. Semblava que tot Barcelona havia de abocarse als Jardins del Parch: semblava que 'ls mils y mils de forasters que segons los periódichs optimistas omplían la ciutat havían de anar á visitar la Exposició, satisfent la módica entrada de una pesseta.

Ara bè, lo dia més favoregut sigui 'l 21 de maig ó siga l' endemá de la inauguració, en que 's feren 7,000 entradas: després aquestas han anat disminuint fins á baixar á menos de 3,000.

Del 21 al 31 de maig s' ha registrat un total de 30,000 entradas. Promedi diari: 3,000

Total d' entradas desde 'l 8 de abril al 31 de maig: 45,000.

De lo qual resulta que ab més de set senmanas d' estar oberta la Exposició de Barcelona no ha arribat á reunir un total igual al promedi diari alcançat en las últimas exposicions de París y Filadelfia. Aquí no s' ha fet en set senmanas, contanhi la millor ó siga la de la inauguració, lo qu' en aquellas dos capitals se feya cada dia.

Y tot aixó á despit de las festas y tiberis, en los quals s' han derrotxat cantitats importantíssimas.

Lo panorama de Plewna, á pesseta l' entrada com la Exposició, ha sigut visitat per doble número de personas.

¿Qué dirán los que havent lograt reunir unas quantas instalacions verdaderament notables, ja desde 'l primer dia varen cantar victoria?

Hi ha tiros mortals, y ho son més que cap los que surten per la culata.

LO PINYOL.

Las millors fruytas tenen pinyol.

Las millors festas també 'n tenen. Lo pinyol de las festas se presenta en forma de comptes.

Reunir las cantitats gastadas aquests días produhiría una suma que faría fredat.

Citém alguns datos.

Lloguer dels mobles pera la casa consistorial, ahont s' ha albergat la reyna regent. . . 42,000 \$

Promedi diari: 2,000 duros.

Lloguer dels mobles pera lo Pabelló de la Exciudadela, ahont la reyna regent no hi estigué més que 10 minuts. . . . . 15,000 \$

Promedi per minut: 1,500 duros.

Adorno del carrer de Còrts ó Gran-vía (sense contar lo gas consumit).. . . . . 20,000 \$

Arch de cartró á l' entrada de dit carrer 10,000 \$

Primer plassó de lloguer de unas quadras de la societat *Docks de Barcelona* pera allotjarhi una part de las forsas de la Ciudadela. . . . 45,000 \$

Obras de la Casa Consistorial, moltas de las quals haurán de desferse (cálcul aproximati).. 200,000 \$

Lloguer de 13 cotxes pera l' Ajuntament (ab dos caballs cada un) á 30 \$ diaris cada carruatje: import durant dos mesos. . . . . 24,000 \$

Entarugats.—S' han pagat junt ab la conservació per 20 anys á 83 pessetas lo metro. A Madrid s' han subastat á 26 pessetas. Y en realitat costan á menos de 20 pessetas.

Monument á Colón: presupuestat en uns 90,000 duros, ha costat. . . . . 250,000 \$

Hôtel internacional.—Desde 'l mes de abril ve regalantli l' Ajuntament 400 duros diaris per lo lloguer nominal de habitacions. Al final de la temporada de 180 á 200 días, l' Ajuntament haurá derrotxat de 80 á 100 mil duros pera favorir al Hôtel. Ademés l' arcalde pot pendre las habitacions que cregui convenientes, al preu que se li senyali. Per lo tan es probable que 'l regalo al Gran Hôtel internacional passará de 110,000 \$.

Datos petits; pero significatius.—Los focs artificials que van desapararse 'l dia de la festa marítima, importan. . . . . 10,000 \$

Los anuncis al cromo de la Exposició pera ser fixats en las cantonadas y estacions han costat á quatre duros cada un. Van tirarse'n 2,000: resulta, donchs, un total de. . . . . 8,000 \$

Y aixís tot lo demás.

Davant de aquests datos, sols se 'ns acut una frase:

—Ay pobres de nosaltres!...

INAUGURACIONS.

La de Colón.

No tingué cap importancia.

En relació á las esquadras extrangeras que haurían pogut honrarla, va ferse massa tart, quan ja eran fora.

En relació á las festas projectadas, per realisar l' acte, va ferse massa d' hora, per quan res estava llest y ni sisquera s' havia tret la bastida que avuy tanca com una gavia de ferro la imatge del gran navegant.

Lo ciudadá benemérit que troba expedients per tot, no podía menos de trobarne també en la ocasió present.

Sobre 'l particular se li atribuheix la següent frase:

—Avuy hem destapat l' estátua; pèl setembre la inaugurarem.

La de Güell.

Tothom creya que 's realisaría una imponent manifestació proteccionista; pero algú va contenir los impulsos populars, y la cosa va quedar

reduhida á uns quants discursos tímits, y á un gran *quiebro* del Sr. Sagasta.

Lo qu' es la protecció á la nostra industria, podém esperarla sentats.

Si no 'ns embargan la cadira.

LA REFORMA.

Al any 1874 va comensarla 'l mateix Rius y Tauler per la plassa de Junqueras.

Catorze anys després s' ha tornat á comensar pèl carrer del Consulat.

Ara no més falta empéndrela pèl mitj.

No serém nosaltres enemichs, ni adversaris sisquera de una idea que convé á la salubritat y á l' hermosura de la capital, y hasta creyém que si las cantitats derrotadas tontament s' haguesen esmersat en la reforma interior de Barcelona, aquesta seria ja un fet consumat.

Lo que no podém admetre es que 'l nou carrer batejat á l' any 1874 ab lo nom gloriós de Bilbao, haja rebut avuy un altra designació, á las barbas del general Castillo, que tan va distingirse en la defensa de aquella ciutat heróica.

Un detall.

Alguns obrers van desfilar per davant del President del govern, als crits de:

—¡Viva Sagasta! ¡Viva la Reforma!

Apunti, Sr. Romero Robledo.

Ja pot dir á las Còrts qu' en Sagasta s' ha tornat *reformista*.

MOT DE LA FIN.

Parlavan en una reunió de lo estrany qu' es que alguns bisbes haguessen vingut á Barcelona, ab motiu de la estancia aquí de la reyna regent.

—Lo que no m' explico—deya un— es la vinda del bisbe de la Seu.

—¿Pero per qué?

—Perque es francament carista.

Coincidencia rara.

En aquell precís moment passa pèl carrer una colla de joves cantant:

«De la Seu fins al cantó
aném á ca 'l Beco, aném á ca 'l Beco,
de la Seu fins al cantó
aném á ca 'l Beco del recó.»

P. DEL O.

ANIVERSARI.

SONET.

Avuy fa un any que 'm vas donar lo *si*
allá en la fosquetat d' un carreró;
¡no sè si te 'n recordas! lo qu' es jo,
creu que no m' ho puch treurer del magí.

¡Quín amor aquell nostre!... y quín sufrí
¡quín deliri Dèu meu, quína afició!
fins que un día t' on pare 'm va dí:—Aixó,
jove lluhit, no pot seguir així.

Com si m' hagués mullat de cap á péus,
vareig quedar com lo qui veu visions
agafant lo sombrero... per instint;

y, al tornar duenyo á ser dels sentits meus,
«vamos estigui bó, senyor... Canons»
vaig dir á lo teu *gueto*, tot fugint.

E. VILARET.

LA PROFESSÓ DE STA. MARÍA.

«Estos, Fabio ¡ay dolor que ves ahora
»cursos de procesiones acordados,
»se cambiarán tal vez dentro de una hora.»

I.

—¡Verje santa, quína sort! ¡Noyas! Rafela, Antonia, Pepeta, Llorens, Quim... miréu escoltéu qué diu lo diari!

—¿Qué diu? Veyám, corri, expliquis, llegueixi...

—Atenció. «La procesión de Santa María del Mar, en lugar del curso acostumbrado, este año seguirá el siguiente: Salida de la Iglesia...»

—Bè, aixó ja se sab: no ha de sortir pas d' una semolería. ¡Al gra, al gra! ¿per hont passa?

—Feu lo favor de no intrerrómprem... «Salida de la Iglesia, Sombrerers, Moncada, Carders, Plaza de la Lana...»

—¡Ay! ¿de veras passa per aquí?

—¡No ho heu sentit! Me sembla que ho he llegit ben clar... «Moncada, Carders, Pla-za-de-la-Lana...» No hi falta una sola lletra.

—¡Qu' es extrany! ¿Oy? No hi havia passat may...

—¡Oh, filla, no 'n fassis cas! Lo món dona voltas y las professons també...

—Pero... ¿vol dir que 'l diari no s' ha equivocat?

—¡Hombra! No sè com ets aixís: lo diari podrá equivocar una lletra; pero... ¡una plassa!..

—¡Ah, donchs, no perdém temps! Aixó esdemá, ¿no es veritat?

—Si senyoras, demá: miréu, aquí diu l' hora y tot. «La procesión saldrá á las cinco...»

—¿A las cinch? ¡Reyna Santíssima! ¡si no tenim temps per arreglar res!

—¡Ey! No us penséu á las cinch del dematí: serán las cinch de la tarde...

—¡Oh! Si; vosté se 'n riu. ¡Com que posantse una camisa blanca y una americana negra ja está á punt de solfa! Pero y nosaltras... ¿qué 't sembla, Pepeta; quín vestit me posaré?

—Jo 'm posaré 'l vert: tú podrías arreglarte ab una esgarrapada aquell blau clá ab vías blancas...

—¿Lo blau? Si 'l tinch mitj desfet... s' hi han de apuntar tots los recullits...

—Aixó ray; envía á buscar á la Filomena que vingui desseguida á fértels...

—Tens rahò... ¡Tuyas!.. ¡Tuyas!.. ¿qué deu estar fent aquesta xicota? ¡Tuuuuyas!.. Ara, gracias á Dèu.. Corra, vès á casa la Filomena, y dígalí que vingui, que m' ha de fer uns recullits en una falda.

—¿Quan li diré que ha de venir? ¿Dilluns?

—¡Dilluns! ¡ay, infelís!

—¡Com que demá es diumenje. !

—Per xó mateix, que 'l necessito per demá... ¡per demá sens falta! Li has de dir que vingui avuy sigui á l' hora que sigui, ni que 'ls serenos vajin pèls carrers; dígalí que fins á las dotze la esperarè... ¡cuyta!.. Esplicali que demá la professó passa per aquí... en fi, no, vès: no li diguis res de aixó... ja li diré jo mateixa... ¡Corra no t' aturis en lloch...!

—Bueno, noyas: vosaltres no penséu més que en los vostres llassos y vestits: hem de calcular un' altre cosa .. ¿á quí convidarém?... s' hi ha de pensar també...

—Tè rahò. ¿Que hi cap molta gent al nostre balcó?

—Ja veurás; al balcó, unas... set personas...

rey! si no son massa grossas. Si arribas á convidar á la llaunera, ja estém llestos; ella sola l'ompla tot.

—Aixó ray; no la convidarém...

—¡Currienta! Set al balcó; á la finestra, ben aconduhidas, hi caben també tres personas. Ara á la botiga, hi posarém uns taulons y 'm sembla, 'm sembla que al menos n' hi han de cabre... Mira, hi colocarém tres banchs, á deu cossos per banch, son... ja veurás...

—¡Trenta! No s' hi pensi més.

—¡Qu' ets pronta en lo sumar! Trenta, y set del balcó y tres de la finestra, resultan... resultan...

—Resultan quaranta personas justas.

—¿Qui ho diu justas? Ben amples y ben cómodas.

—Bueno, bueno; veyám, fem la llista. Convidarém á...

—Primerament á ta padrina.. ¡lò qu' es aquesta si que no hi pot faltar...!

—La padrina, 'l padrí, en Blayet...

—¿Alló?... ¿aquell mocós? No 'l puch veure desde el día que va trencarme las ulleras...

—¡Es una criatura! Després hem de convidar á las Prats, á la familia del senyor Catasús, á la Carmeta...

—¡Ah! ¿Aquella senyora tan *alaganta* y tan...? Ja m' agradará...

—¿Per qué?

—¡Que vols que 't digui! es molt escayenta aquella senyora... ¿Qué 't pensas que 'ls vells no tenim gust?

—Luego avisarém á las de can Vidal, á las Llopis, al senyor Juanito... á la...

—¡Calla, calla, calla! ¿Al señor Juanito dius?

—Si...

—¿Qué per ventura 'ns va convidar ell lo dia que la professò va passar per casa seva?

—Home, d' aquesta manera li doném una llissò.

—¡Ah! Sent aixís, estém conformes. Vès dihent.

—Me sembla que ja no falta més que la familia Gelabert...

—A mi 'm sembla un' altra cosa. 'M sembla que ab la gent que heu anomenat, ja passen y re-passan dels quaranta.

—Y encara no 'ns hi hem contat nosaltres y som set...

—Donchs, mira, no convidém á ningú més que als que has dit. Quan siguin aquí de un modo ó altre 'ls enquirerém. O sinó 'ls dirém que seguim á terra.

—¡Hola! La Tuyas ja es aquí. ¿Qué diu la Filomena?

—Que vè al moment...

—Bueno; vès á dins y la Rafela 't dirá una pila de casas que has de anar á convidarlos perque viuguin demá á veure la professò. Au, espavílat, que 's fa tart... Y escolti, papá; no hem pensat en una cosa. ¿Y 'ls domassos?

—¡Domassos! ¿quants se 'n necessitan?

—Dos; un pèl balcó y un de petit per la finestra.

—Bè; del de la finestra prescindimne. Y en quant al del balcó 'm sembla que 'l cobre-llit que tenim...

—¿Alló tan rebregat? ¡Fují! No vull fer papers ridículs... tothom se 'n riuria...

—Vès, dona, vès; no miris tantas *tiquetas*...

—No vull: vaig á veure si la senyora Cisa del ters pis que 'n té quatre, 'ns ne deixarà un...

—Bueno, vès en nom de Dèu: arréglat.

II.

Després d' una nit, passada en un tráfech continuo, fregant lo pis, enllustrant los mobles, acabant los vestits, probantse 'ls guants, contant las caderas y fent una pila de càlculs sobre la gent que hi anirà ó deixarà de anarhi, surt l' alegre sol del diumenje, ab la xamosa cara de Pasquas que acostuma á fer lo sol en la semana de Corpus.

Gran part del dematí s' inverteix ultimant los preparatius pera la memorable solemnitat de la tarde.

Tocan las dotze: la familia dina més aviat que de costúm, pera estar disposada á rebre 'ls convidats á medida que arribin.

Toca la una, las dugas, las tres: la gent comensa á acudir; la botiga, 'l pis y fins la escala están plens de concurrencia; tot está á punt.

Tot... menos una cosa.

La professò, que ha cambiat lo curs y que, á pesar de lo anunciat, no passa per la Plassa de la Llana.

Un dels que més se incomodan es lo senyor Juanito.

Pero l' amo de la casa se 'n riu y en veu baixa va dihent:

—Lo qu' es per ell me 'n alegro. Tampoch va convidarnos lo dia que va passar per casa seva.

A. MARCH.

TOCANT LA GUITARRA.

Jo tocava la guitarra
y al véuret tant prop de mí
treya unas notas més finas
que 'ls àngels y 'ls querubins.

¡Quins trossos més armoniosos!
¡quins dits més llestos y vius!
las cordas ja no vibravan;
parlavan es més ben dit.

Jo 't mirava; tú, somreyas
quant un aaay... te vaig sentir
y alegre las malagueñas
vaig tocarne tot seguit.

—¡Olé tu mare! vaig dirte
¡venga chiquilla de ahí!...
llavors tú, estiras los brassos
jo bellugo més los dits;
un altre aaay... més fort encare
del fons de ton cor sortí;
jo ¡¡olé!! y «tu badant la boca»
aaay .. ¡quina mandra que tinch!

BUFA-TRIPAS.

¡ABUR, JARDINS!

¿Se 'n recordan d' aquells jardinets tan monos que havian posat al passeig de Colón, al voltant de las palmeras, com una especie de ribet de molsa seca?

Pues ja 'ls hi poden resar un pare-nostre y un Ave-Maria: ja son al cel.

Han mort en la flor de la juventut, quan ja 'l raig de las mangueras los somreya y tot era per ells esperansa... y pols.

Mentres los plantavan, la gent se 'ls mirava ab certa compassió, y molts de aquestos que veuhen vení 'l mal de lluny no 's recatavan de dirho:

Homenatge de la LA ESQUELLA DE LA TORRATXA a Frederich Soler,

AUTOR DEL DRAMA BATALLA DE REYNAS,

premiat per la Academia Española.

—Aquestos jardins no viurán.
 —¿Perque es un massa a la temperie?
 —¡Cál perque estan massa à tret de sabata.
 Morirán trepitjats, com los escarbats y 'ls rahims madurs.—

¡Certas eran las profestas!

La providencia municipal, que vetlla amorosamente tot lo que no ha de vetllar; que sab fer cortesias, que detura tranvías y cotxes, que parla francés y que *penyora* al primer que se extralimita—encara que després li perdona la *munta*—va olvidar-se de vetllar per la tendra salut dels innocents jardinets del Passeig de Colón...

¡Pobres jardinets!

Jo també ja ho presentia. Devegadas me 'ls contemplava ab aquell carinyo que 'ns inspiran los sers débils y abandonats y casi ab las llágrimas als ulls los deya:

—¡Infelisos! ¿qué hi féu aquí ajeguts per terra, com una capa de pintura verda? ¿No veyéu que hi pendréu mal? Qualsevol día passa per aquí un remat de cabras de la llet, y en un tancar y obrir d' ulls, us deixan més llisos y pelats que la clepsa del arcalde.—

Los pobrets semblava com si ho compreguessin: creixían sí pero ab una calma aterradora. Semblavan aquellas criaturas criadas ab viverò. Pujavan tristos, magres, macilents. Lo seu vert no era natural; més aviat aparentava color de fel sobreixit...

Un día, es dir, un vespre... millor dit, una tarde varen anunciar-se regatas en lo port de Barcelona.

Lo cor me va fer un salt.

—¡Ay pobres jardins! ja ha arribat la vostra última hora.

En efecte: hi vaig poch rato després d' haverse acabat las regatas y ¡qué veig!

Los jardinets havían perdut lo sentit y la fatxa de jardins. Semblavan inmensas truytas d' espinachs, ab molts espinachs y poch ous.

Però encara hi havia esperansa.

—¡Potser si 'ls regan s' aixeribirán!—

¡No van tenir ells mal aixeribiment!

UN HOME ATRASSAT.

—¿Don Quijote de la Mancha?
 Fará poch que haurá sortit...
 lo qu' es lo nom d' aquest llibre,
 jo may l' havia sentit.

IN UNA SORTIDA.

—¿De qué riu? ¿qué 's riu de n.í?
 —Una mica... si senyò...
 ¡Pensava en... lo goig que feya
 avuy á la professò...!

Pochs días després s' inaugura 'l monument á Colón.

¡Segón misteri de dolor! Los Jardinets van sufrir nous vituperis que 'ls van acabar de tirar per portas.

Però l' endemà vè 'l cop de gracia; es dir, lo cop de la festa marítima.

La desgracia va consumarse y ningú se 'n va adonar.

Mentres las piulas, cohets y desmays llampeguejavan pèl ayre; mentres la multitud frenética aplaudía joyosa las combinacions de bombas, candelas romanas y bengalas, los jardins morían sí, morían atropellats per la pena... y per las *patas* d' una inmensa generació que, ab l' afany de recrear los ulls, no veyá hont posava 'ls peus.

Quan jo, ab la vista enterbolida, buscava per allí terra algún resto de verdura, vaig sentir que un senyor gros que acompanyava á uns forasters los deya ab molta naturalitat:

—¿Veuen? Aquí hont hi tenim colocadas las cadiras, *antiguament* hi havia uns jardins.—

Antiguament ¿eh?

¿Han vist frescura?

MATÍAS BONAFÉ.

LLIBRES.

HOSTALRICH.—MEMORIAS DE LA GUERRA DE LA INDEPENDENCIA per D. Manuel Urgellés.

Es un llibre elegantment imprés é ilustrat ab bonichs dibuixos de D. Luis Urgellés, que conté un bosqueig históric de aquella coneguda població catalana.

Segons se desprén del text, los francesos que arbolaren la vila en los comensos de la famosa

guerra de la Independència, feren desaparèixer los arxius que contenían numerosos datos històrics, aixís es que 'l Sr. Urgellés s' ha trobat sense 'ls elements més indispensables pera escriure un estudi complet.

No obstant es molt extensa é interessa vivament la relació de la porfiada resistència que féu lo castell de Hostalrich, sitiad p'ls francesos, poch després de la rendició de la immortal Girona. Los capítuls consagrats á aquest fet històric se 'n enduhen la major part del llibre, 'l qual termina ab una ressenya dels fets moderns coronada ab la de las festas qu' en obsequi del autor de *Las joyas de la Roser*, se celebraren l' any passat en aquella pintoresca població.

Libres com lo del Sr. Urgellés haurían de trobar imitadors en las principals poblacions de Catalunya. La suma d' estudis particulars constituheixen sens dupte una rica mina de datos y pormenors pera escriure degudament la Historia general de Catalunya.

LLIBRE DEL COR.—per *J. Masó y Torrents*. Saludém ab gust á un nou poeta, que al donar á la estampa las primicias del seu ingeni, ho fa seguint felisment las petjadas de Heine, Becquer y altres autors que han cultivat lo sentit més íntim de la poesia.

No es aquest género lo més brillant, ni 'l que més puga excitar l' interés y l' atenció en un país meridional com lo nostre. Bon cuydado ha tingut de advertirho 'l distingit crítich é inspirat poeta D. Ramón D. Perés en una exquisida carta-próllech que precedeix lo petit volúm del seu amich y company. Pero aixís y tot los versos del senyor Masó, sentits, primorosos é impregnats del suau sentiment de un amor pur, son altament simpátics y despertan l' interés del lector.

Conseqüents ab la costum donarém una petita mostra de aquestas produccions y ella dirá més de lo que podríam nosaltres.

V.

¡Qu' es bonich lo trench d' aubada
de riallera matinada!
¡Qu' hermosa es l' hora en que 'l sol
cap á otras terras pren voil!
Pero res tan bell he vist
com aquell día tan trist
en que sols, lluny de tothom
sota un cel color de plom
y una pluja atronadora,
estavam tan á la vora
qu' ns vam abraçar tú y jo
y 'ns vam fe 'l primer pató.

XIX.

Quan lliurement puga abraçar-te
molt més que á Dèu t' haig d' estimar.
y en lo nihent que haig d' arreglar-te
millor que al cel hi penso estar.

XXII.

¡Si tú vegesses la terra
que atravesso ara volant!
¡Si com l' eura al tronch s' aferra
vora mèu sempre viatjant,

poguessem los tristos días
entre tots dos compartir,
y sobre lo que veurías
nostras opinions unir!

¡Si á cada posta mitj trista
y á cada albada naixent
poguessem la nostra vista
dirigir plegadament!

¡Y ab las mans entrellassadas
y en un vagó ben petit
atravessar encontradas
sens parar de día y nit!

Adorada de mí foras
com ho fora jo de tú,
y 'ns voldríam alashoras
com no s' ha estimat ningú.

De paissos mudaríam,
de costums, llengua y nació;
mes nosaltres dos tindríam
tot lo món dintre 'l vagó.

XXX.

Entre Buda l' antiga y Pest feynera
lo Danubi bifurca sa carrera,
y, perlayre conquilla,
ha deixat que hi broliés frondosa una illa.

La riquesa que 'l riu porta en sa furia
tota allí la arrecona
y n' ha feta una Empuria
que 's buscaría en va la pariona.

Hi ha de erba humitejanta
de cap á cap envellutada alfombra,
y 'ls arbres son tot ombra
y á cada branquilló l' auell hi canta.

Recó de Paradís que al goig convida
hi ha vist la pensa mèva.
Si jo Adam fós, y aquí 't tingués, ma vida,
perdría 'l món per tú, si fossés Eva.

Lo *Llibre del cor* forma un petit volúm, imprés ab molta elegancia y enquadernat ab molt bon gust.

LO PATJE DE LA COMPESA.—per *D.ª Amparo Arnillas de Font*. Hem rebut un exemplar de aquesta obra de la qual nos ocupárem oportunament al ser estrenada ab éxit en lo *Teatro Catalá* (Romea) lo día 26 de abril últim.

UN MARIDO ES LÍNEA CORTA.—També hem rebut un exemplar de la Zarzuela castellana que ab aquest títul doná á la escena lo conegut autor dramátich D Joseph M.ª Pons.

RATA SABIA.

UN MOSSEN.

—Vaja, *Ninus*, no 'm marejis.
Mentres estich esmorsant,
no vull á prop mèu cap bestia...
¡cap, cap... ni 'l bé de Sant Joan!

PRINCIPAL.

La funció culminant de la senmana se celebrà 'l dimars, donantse á benefici de la simpática Tubrau, ab la representació de la notable comedia de Dumas: *Demi-monde*.

La beneficiada que interpretá aquesta producció ab sa perícia habitual fou objecte de carinyosos aplausos y de no pochs regalos de valor y bon gust.

Y s' ha acabat la campanya cómica. Desde avuy s' anuncia l' aparició de la *troupe* Massoni, que donará funcions mímicas.

LICEO.

La anunciada representació de *Il vascello fantasma* se torná realment un *fantasma* pels que l' esperavam ab la delicia corresponent al bon recort que 'ns havia deixat aquesta ópera del célebre mestre de Bayreuth.

Y lo més trist es que ab aquest barco fantasma invisible va desapareixer d' entre nosaltres l' incomparable barítono Maurel.

Sols desitjo una cosa: que una propicia ratxada de vent nos lo torni.

Entre tan s' ha reproduhit *La Gioconda* y s' ha repetit *L' Africana*, ab l' éxit de sempre.

Dilluns, nova funció de gala ab la *Lucrecia Borgia*.

Diuhen que 'l teatro va estar brillant: dich *diuhen* y no ho assevero de propia ciencia, per no haver assistit á aquesta ni á cap altra funció del mateix género.

Respecte á la representació asseguran que sortí algun tan desigual. «*Como me lo contaron os lo cuento.*»

Gayarre siguié l' artista mimat, cantant ab expressió dramática la frase «*¡Oh madre mia!*» y lluhintse extraordinariament en la romansa de *Don Sebastian*. Lo públich li demaná la repetició de aquests dos fragments.

La Cepeda y 'l baix Vidal foren aplaudits en lo terceto del acte segon, y l' orquesta en algun fragment, com lo conegut *crescendo*.

Ja veuhen com encare que un hom' s' abstin-guï de assistir á la funcions cortesananas, més ó menos sab lo qu' en ellas passa.

Estava anunciada per avuy una representació de *Carmen*, á càrrech de la Bendazzi y del seu marit en Garulli, que ab tanta expressió y delicadesa solen interpretar la preciosa música del mestre Bizet.

Ja veurém si en aquesta ópera sabrán obtenir los mateixos aplausos que *pescan* sempre que cantan *I pescatori di perle*.

ROMEA.

Ha entrat á formar part de la companyia catalana, la simpática característica doña Agneta Monner.

Dimars fou estrenada y rebuda ab aplauso una pessa, primera producció escénica de D. Víctor Brossa, titulada: «*Massa poch.*»

LÍRICH.

Tambè en aquest teatro va donarse una funció de gala, representantse *I puritani* per la companyia del Liceo.

A las dotze de la nit en punt lo rellotje del jardí va tocar la marxa real.

¡Ay Senyor!

Dissapte comensará á treballar en aquest teatro la companyia Mario.

Procurarém véurela, quan posi alguna de las novás produccions que tè anunciadas.

ESPANYOL.

La companyia Tomba, ab lo mateix personal y fins ara ab lo mateix repertori, ha comensat ja sas funcions en aquest teatro.

Doña Juanita, *La Mascota*, *Il recluta* son las obras primeras que han posat en escena, alcan-sant en totas ellas l' éxit satisfactori que li han valgut altrás vegadas.

Gran teatro pera passərhi l' istiu alegrement.

Apart de lo vistós de la companyia, convida á anarhi l' hermosura del local restaurat ab molta elegancia y la comoditat de las novás butacas, sistema americá, que resultan d' exquisit gust y son sumament cómodas.

No dupto que una gran part del públich s' aparroquianará al *Español*.

TÍVOLI.

La sarsuela castellana en tres actes *Lili*, estrenada en aquest teatro, procedeix del francés. No sabém si es arreglo, traducció ó qué; pero se 'ns figura qu' en l' idioma natiu ha de produhir millor efecte qu' en espanyol.

Realment; en la *Lili* del *Tivoli* s' hi nota un deslligament, una confusió, una complicació innecesaria que fatigan al públich y 'l distreuhen del assumpto principal de la obra, desdibuixant l' acció. Qualsevol diría que entre 'ls actes primer y segon hi falta un altre acte.

De la música, sense ser una cosa del altre món, podém dirne musica agradable y en certs passatjes bastant insinuant. Segons lo cartell, son los seus pares lo célebre Strauss y 'l mestre Pérez Cabrero.

La execució, tot ab tot, passadora. La senyora Martí de Moragas en lo seu paper de *Lili*—una *chanteuse* retirada—al pèl. La Sra. Fuertes de Valdealde molt bè en lo de *Amelia*. Las demès artistas *rigularetas*.

En quant als homes, figura en primera línea lo tenor Capdevila, que á pesar de la falta de veu, se desempallega del seu paper qu' es un gust; lo Sr. Puig acceptable y 'ls Srs. Moragas, Carrasco y Andrés los secundan ab molt bona voluntat.

Voilà tout.

NOVEDATS.

Casi no cal dirho.

Lo ball *Excelsior* continua atrayent gran gentada á aquest espayós teatro.

Lo qual confirma plenament lo que varen dir desde 'l primer día: *Excelsior* es una mina que sembla que tardará á agotarse.

CATALUNYA.

Varem assistir á la primera funció, de las que donaren los artistas del *Teatro Lara* de Madrit, y hem de confessar que 'l públich va rebre 'ls admirablement.

LA NOSTRA GENT. (Dibuix de Mariano Foix.)

—¿Per qué surto? Pues per veure
 quin traje tinc de comprar
 per aná á aquest ball de gala
 que la *high life* ha de donar.

Hi ha en la companyia una estrella de primera magnitud, y aquesta es la *Valverde*.

Ab quina facilitat y al mateix temps ab quina intencio diu! Es admirable.

Se comprén al sentir-la que sigui la *nena mirada* del públich de Madrit, donantse la particularitat de que aquesta es una de las pocas vegadas en que 'ls barcelonins estarán conformes ab los madrilenys.

Li varem veure *La mamá política* y, apart de algunas exageracions, disculpables en una artista que tal vegada no tenia noció verdadera de un públich per ella desconegut enterament, estigué deliciosíssima. Fèu una sogra acabada, ompint de primors lo seu paper. Lo públich que la veje apareixer, sinó ab prevenció, ab marcada reserva, acabá per rendirse al mérit de tan notable característica, premiantla ab calurosos aplausos.

Aquests anaren en augment, al representar lo monólech *Dia completo* que 'l brodá de detalls los més variats, terminantlo de una manera encantadora.

Al véurela en aquest monólech, no faltá qui digué:

—Vaja, mestressa, ja pots anar sola.

Forman part de la companyia la Matilde Rodríguez qu' en la representació de *Mi mamá y yo* feu una ingénua acabada. Es impossible treballar ab més naturalitat y desplegar tanta gracia com ella.

Lo públich li féu repetir unas *sevillanas*, cantadas ab poca veu, es veritat, pero ab un garbo y un donayre que no 's pot demanar més.

Molt bè 's portá també 'l Sr. Rubio, qu' es un excelent graciós.

En quan al Sr. Rossell hem vist al mateix home de sempre, ab la mateixa propensió al género bufo dels primers temps en que va trepitjar l' escena.

Ell pot dir molt bè que «*quien tuvo retuvo*.»

Lo conjunt agradabilíssim, y las produccions esmeradament ensajadas

No será la present l' única vegada que 'ns ocupém de tan notable companyia, que no per cultivar un género modest, es menos digna de l' atenció de tots los amants del art dramátich.

CALVO Y VICO.

Hem de aplassar forsosament pera la senmana próxima, parlar del nou teatro del carrer de Corts.

Tot just ahir va inaugurarse, y no 'ns queda temps sinó per consignar que 'l nou local es d' aspecte elegant y capás per més de 1,500 espectadors.

CIRCO EQUESTRE.

Los gats de Mr. Bonnetty constituheixen una novetat de primera forsa.

Tots los naturalistas reconeixen en lo gat un esperit autonómich verdaderament indomable. Un autor francés diu que 'l gat y no l' home es l' amo verdader de la casa.—Observéu sinó—afegeix—la manera ab que 'l vostre gat vos mira. Sembla talment que digui qu' en la casa que habitéu es ell qui 'us hi deixa estar.

Mr. Bonnetty ha convertit á una colla de gats en una verdadera companyia de artistas. Apart de alguns traballs de mérit extraordinari, n' executan d' altres que semblan inverossímils. Que 'l gat es un gimnasta de primera, ágil com ell sol y

ademés un equilibrista sens rival, ja se sabia; pero també se sab qu' es un cassa-ratas sense continencia. Donchs los gats de Mr. Bonnetty hi saltan per sobre sense tocarlas y alguns hasta las passejen portantlas damunt de l' esquena.

L' espectacle es curiosíssim

Ignoro quins medis haurá empleat lo domador per alcansar aquests resultats; pero si pogués aplicarlos á certs pobles d' Europa que viuen sempre ensenyantse las unglas y reganyant las dents, la pau entre totas las nacions deixaria de ser una utopia.

N. N. N.

ESPECTACLES.

TOROS.

La corrida del diumenje á càrrech dels noys sevillans, va veures molt animada.

Los badells encare que petits eran molt corredors y voluntariosos, donant lloch á diverses sorts, especialment de capa, de molt bon efecte.

En *Faico* y en *Minuto* rivalisaren en lo trasteig y mort de sos toros respectius.

Per demá passat, corrida d' homes.

Toros andalousos de Núñez del Prado, á càrrech de Gallito y Mazzantini.

Aquets factors anuncian una escelent corrida.

WATERLÓO.

Lo panorama de la gran batalla no deixa de tenir alguns peros; pero es digne de ser visitat.

La tela ofereix punts de vista notables, sense presentar las distancias, ni 'ls primors de la perspectiva que s' han vist en altrás obras análogas; en cambi las figuras corpóreas que son en gran número están modeladas ab molta perfecció y algunas se confonen ab la realitat.

La batalla se presenta en un dels moments més culminants, y desperta verdader interés.

No deixin de visitar-lo.

BIDEL Y ALEXIANO.

Entre en Redembach y en Bidel y Alexiano, que avuy se disputan la preferencia del públich, no vull discernir la palma al un ni als altres.

Las dos coleccions son notables y los dos caben perfectament en lo carrer de Corts.

Y encare hi cabria una tercera, que al sentir que l' un diu: que la seva es la millor del món, mentres que l' altre respón que la d' ell es la millor de Barcelona, pogués afegir com lo sabater del quento:

—Donchs la mèva es la millor de aquest carrer.

La colecció Bidel Alexiano té exemplars notabilíssims, pèl seu tamanyo y per la seva hermosura.

Está ademés artísticament instalada, y las funcions qu' executa 'l domador Alexiano, ab gran serenitat y garbosa gracia, sobre tot quan dirigeix la paraula als animals, res deixan que desitjar.

Los exercicis ab los lleons que semblan mansos, ficantlos lo cap á la gola, fentlos petar las dents, ajeyantse entre mitj d' ells, fent apagar las llums y disparant un revolver, confonen per l' aplóm que revelan.

La part còmica de la funció, confiada á un ós gris y á una hiena, es realment graciosa.

Los salts inverossímils de la pantera, interessan.

Y l'última part de la funció en que domina á algunas leonas que braman y urpejan ab gran fieresa, en realitat fa estemordir.

En un recó de la menagerie s'hi veuen los dos lleons que van fer mal á n' en Bidel, segons van anunciar los periódichs de París.

De totas maneres tan l'espectacle, com la inspecció de las fieras despertan l'interés y atrauen aquests dias gran número d'espectadors.

La colecció ha sigut aumentada últimament ab alguns exemplars rars, que han precedit á molts altres que deuen arribar de un dia á l'altre.

HISTORIA NATURAL.

Es molt notable lo gabinet que al costat dels Billars de Novedats ha montat lo conegut naturalista senyor Darder.

No s'havia vist encare á Barcelona una colecció tan completa, ni tan variada.

JOCH DE PILOTA.

S'ha montat en un xaflá dels carrers de la Universitat y de Valencia.

Fins ara s'han jugat alguns partits.

Veurem si aquesta diversió característica dels pobles vascongats y navarros logra aclimatar-se á Barcelona.

Per la mèva part confesso qu'en aquesta classe de joch, no hi enten ch pilota.

PEP BULLANGA.

¡MENTIDERA!

Vas dirme nina del cor y ho vas jurar per ta vida, que aborreixes la mentida y tens la vritat per nort.

¿Pero cóm sens' ferte agravis podré; nina, dirte jo que mentres deyas aixó la mentida era als teus llabis?

¡¡¡ARA ES L'AMO!

Fins ara anava á remolque de las personas reals; pero ara qu' es sol... ¡es rey dels Xanxas municipals!

No 'm diguis calumniador que aixís sortida no trobas, per afirmar tho tinch probas y callant te faig favor.

Pero ja que tú m' obligas y de callar lo servey no admets, no tinch més remey que probarho; ab aixó digas:

¿Si ets una esclava sumissa de la vritat, vés, respón: per que portas polisson y cabellera postissa?

S. DEL PALAU.

L'último visita de la Reyna regent á la Exposició universal va distingirse per un gran escandole.

Las personas qu' en us del seu dret y havent pagat á la porta la corresponent entrada, tractavan de dirigir-se á la secció marítima, van trobar lo pont n' enllás ocupat per un gran número de municipals que tancavan lo pas.

Després que hagué passat D.ª María Cristina, la multitud se precipitá pèl pont, trabantse una verdadera batalla entre la gent y 'ls municipals. Semblava la batalla de Plewna.

Per últim, á indicació de la soberana hagué de franquejar-se 'l pas, quedant ab un pam de nas los cortesans de nou encuny que tan malament han desempenyat l' ofici, sens dupte per falta de aprenentatge.

Dimars al dematí hi havia un grupo numerós davant de la botiga de ca 'n Segur.

Aquella mateixa multitud que segueix als xinos quan passen pèl carrer y 'ls examina la qua com una cosa extranya, s' havia parat davant de la citada botiga, contemplant com D.ª María Cristina, que havia sortit á péu, comprava alguns vanos y altres articles.

La reyna regent preguntá al Sr. Segur, si la

LOS EMPLEATS DEL CARRIL DE FRANSA.

Ja que en aquest ditxós carril hi ha desgracias ab tanta freqüència, ¿no estaria bè que 'ls empleats anessin provehuts d' aquesta manera?

sèva botiga tanía alguna sortida excusada y havétseli contestat afirmativament, se colocá un biombo que tapava completament á la regia visitant y aquesta sortí dissimuladament per lo carrer de las Euras.

Jutjin de la decepció del públich, al ser retirat lo biombo.

Un deya:—Nos han bèn trompat.

Un altre exclamava:—Ay, ay, l' han escamotejada.

Y un tercer afegia:—Vet' aquí una nova edició de *la desaparició de una señorita*.

Títul dels capituls de un nou llibre, que no tardará á escriures y que dintre de poch, ó molt m' enganyo ó ha de veure la llum pública, *per regocij de tota la gent del antich reyalme d' Aragó é comtat de Barcelona é enuig é gran incomoditat dels castellans, andalousos é demès xurma de la moreria.*

«Cap. I.—De com Madóna María Christina, loch-tinent general del Comtat de Barcelona visitá l' antich reyalme d' Aragó é la ciutat de Barcelona, é de les festes que se li feren, é de la garlanda comtal que ostentá en son front, é de les paraules catalanesques que pronunciá Mossén Práxedes Mateo Sagasta, canceller del reyalme, é de moltes altres coses que veurá lo curiós lector.

Cap. II.—De com la nomenada *Liga de Catalunya* no hi veyá de cap ull de contenta é satisfeta, é encomená á Mossén Angel Guimerá, mestre en gay saber é doctor en ralles curtes, scrigués un missatge, demanant que 'l Comtat de Barcelona torne á dos cents anys enrera.

Cap. III.—De com fou scrit lo indidat missatge é dels trescents é noranta catalanistes mascles é algunes femelles qu' en ell stamparen llur firma.

Cap. IV.—De com lo missatge copiat en letra granada é molt bèn rasguejada qu' era un primor, fou tramés á la soberana, no directament, sinó per sota-má, valentse de un dels servidors de la real casa.

Cap. V.—De com fou stampat é publicat é profusament tramés á Madrit mercés al enginy modern que ha nom de *telégrafo*, é que al ensemps que se li diu una cosa á Barcelona la scampa incontinent per tot lo món de una faysó miraculosa qu' es una vera maravella.

Cap. VI.—De com Mossén Romero Robledo deputat andalús de molta labia é encare més dents que labia, feu veure que s' enfutismava é promogué en las Corts generals gran serracina, avalot é scándol, sols comparable al que promogut havia un temps ab motiu é rahó de un cert ninot de Gracia..

Cap. VII.—De lo que digueren altres diputats, tot molt divertit, é de que mentres uns demanaven que 'ls auctors del missatge siguessen perseguits é mesos en fosca carcre ahont purguessen llur atreviment é falta de respecte, altres deyen qu' era millor durlos á una casa de orats ahont curarse poguessen de llur bojeria.

Epilech.—De com la *Liga de Catalunya* continua demanant sempre los tres brassos, l' un

pera scriure missatjes, l'altre pera presentarlos é 'l tercer é principal pera mocarse é recullir los pebrots que se li tramenten, envien é regalen.

Lo dinar que va donar dis-sapte l'amo del Café de Colon, en obsequi de la comissió del monument se regia per un *menu*, que comensava de la següent manera:

Consommé à la Cristophle Colomb.

¡Lo gran navegant donant nom á un caldo!... De fixo que no podia imaginar may tanta gloria.

Decididament, hi ha personas que tot ho converteixen en *sustancia*

Desde 'l próxim número comensarem á fer detingudas ressenyas cómic-serias de la Exposició Universal.

Si avants no ho havém fet, no ha sigut certament per falta de voluntat, sinó per l'atras de molts instalacions.

Me va fer riure 'l pirotécnic senyor Serra y Serra disparant gratuïtament un castell de foch á Miramar per donar proba de la seva pericia.

Lo Sr. Serra y Serra volia dir:

—¡Miréu, miréu lo que jo soch capás de fer! Y ab tot y que jo hauria pogut disparar un gran castell de foch per la meytat del preu á que ho fan altres, y ab tot y que jo soch de aqui, ningú ha vingut á trobarme.

¡Pobre senyor Serra y Serra!

Si 'm vol creure á mi, li donaré un bon consell.

Suposat que aqui no farà may res, pot agafar los trastets y trasladarse á la Xina.

Allá trobará funcionaris públichs que li donarán feyna abundant, sempre que sábiga entendre ab ells, contar del seu treball lo doble y partirse ab ells la diferencia.

Lo qu' es entre 'ls regidors de aqui que baix aquest punt de vista son verdaderament incorruptibles, no farà may carrera 'l Sr. Serra y Serra.

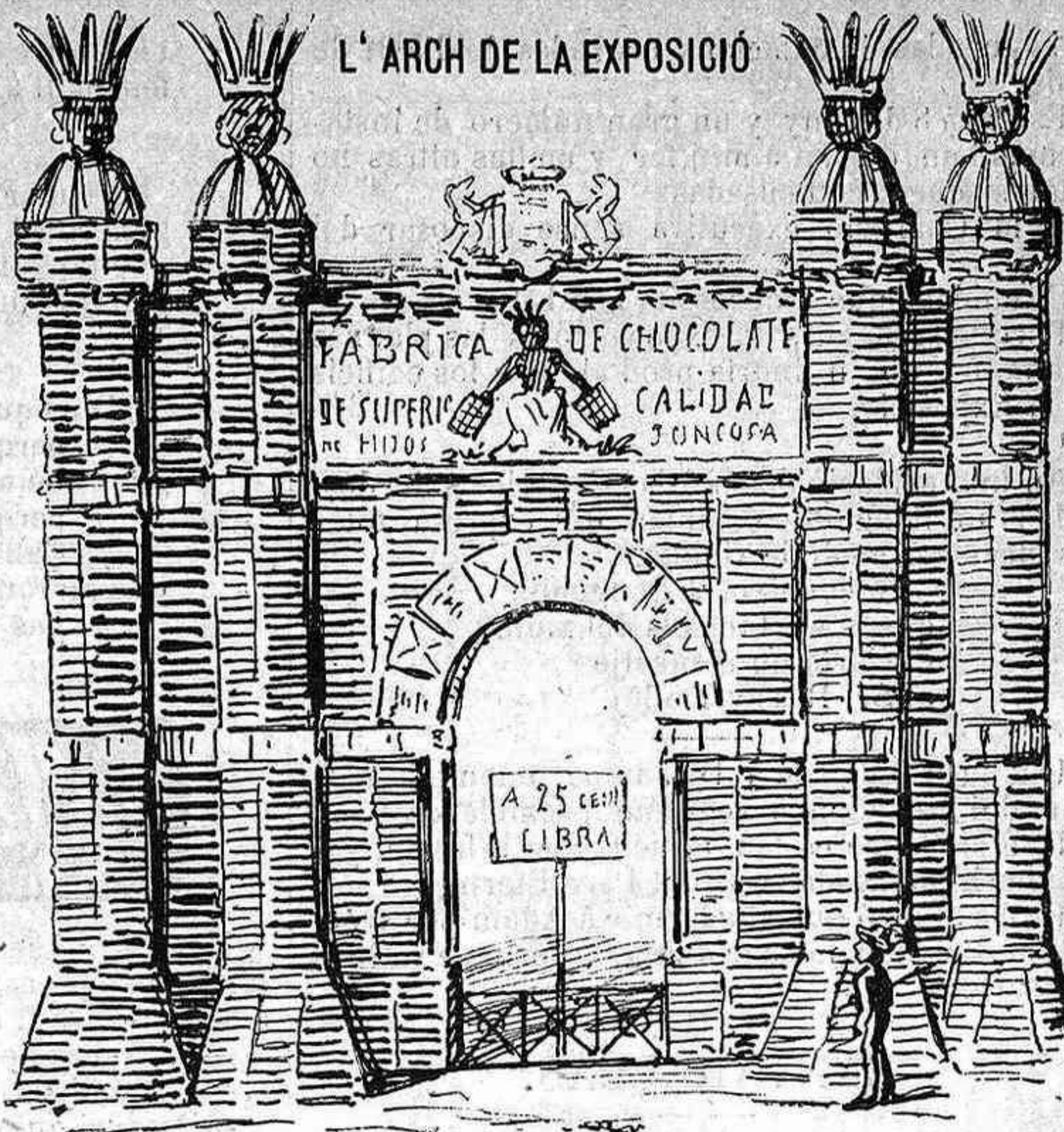
¡A la Xina!... ¡A la Xina!...

Hem parlat ab certs autors premiats ab alguns dels premis de 500 pessetas oferts en los Jochs Florals per l' Ajuntament, y aquesta es l' hora que no han vist cap quarto.

No s' amohinin, que si volen cobrar desseguida, ho tenen á la má.

Per primera providencia poden embargar la taquilla de la Exposició.

Al menos aixó es lo que 's fa ab los empresaris de teatro que no pagan.

Aixó, en compte de sè un arch, figura, parlant en plata, un monument construït ab lliuras de xocolata.

La comissió del Ajuntament de Génova al anarse'n, ha convidat al de Barcelona per assistir á las festas que se celebrarán en aquella ciutat l' any 1892.

¡Vaya un convit més llarch, més llarch... Quatre anys d' espera ¡voto á listo!... De aquí á quatre anys, diguin senyors, ¿tindrà la vara D. Francisco?

Al veure desfilas las brigadas municipals, lo día de la inauguració del carrer de Reforma, un elector qu' encare guarda un xiribech, á conseqüencia del assalt del col·legi 10, preguntava:

—Ay, ay ¿que tenim eleccions avuy?

Durant los fochs artificials del dissapte:

—Diu que aquests fochs costan deu mil duros?

—Sí, senyor.

—Ja 's coneix, porque 'l fet es que las llums dels cohets son brillantíssimas.

—Naturalment ¿no veu que son fetas ab llimaduras de dobles de cinch duros?

—Ja s' han acabat aquests fochs?

—Aixís sembla.

—No troba que acaban molt frets?

—Aixó si que nó. Ja veurá com á conseqüencia de aquesta y altres festas, per espay de molts anys, en materia de consums, nos escalfarán l' esquena.

La Comissió executiva de la Exposició va anunciar formalment que disposaría del siti ahont no

hi haguès las instalacions acabadas, lo día 31 de maig.

Estém á 8 de juny y un gran número de instalacions han quedat á mitj fer y moltras altras no están sisquera comensadas.

Y la Comissió executiva sense disposar del local-

¡Y cuidado que 'l necessita bèn bèl

Perque si haguès d' exposar totas las planxas que ha fet, no 'n tindria prou ab tots los edificis de la Exposició.

En una població de las islas Canarias s' ha descubert un llenguatge complert qu' expresa totas las ideas per medi de xiulets.

Si coneixia 'l llenguatge que 's val tan sols del xiulet, enviaría un mensatge al Sr. Rius y Taulet.

Una idea dedicada á D. Jaume, enemich acérrim del hipnotisme: vegi que li sembla.

L' hipnotisme es tan antich com l' home, y 'l primer hipnotisador sigué 'l Pare Etern.

Proba d' aixó que al adormir á Adam per tréureli la costella y formar á Eva, de primer va hipnotisarlo.

CANTARELLAS.

No ploris, nena, si portas un ull cluch y l' altre obert, pues aixís tens la gran ganga de poder fè á tots l' ullet.

TAGHUROFF.

En materia de desayres hi ha una recepta eficas: si un desayre volen darte no 'l prenguis y no 'l rebrás.

Dius qu' estás cega d' amor per mí, y jo no 't puch pas creure;

bè l' altre día 'm vas veure festejant ab la Leonor.

D.ª DINAMITA.

L' amor es un vel de llana, género bó per l' hivern, que tapa 'ls ulls, las orellas y arriba fins al clatell.

LL. GRANET.

¿Dius que ploras nineta perque no 'm caso?...
¿Per qué may ara 't miro... perque no 't parlo?...
Calla petita,
que plorant, Dèu m' ajudi,
¡fas una fila!...

FONIO DEDIU.

Una noya que festeja ab un jove contra la voluntat dels pares de aquest, va á casa un fotógrafo á fersa treure 'l retrato y li diu:

—M' haurá de ver un favor.

—Vosté dirá.

—Procuri que 'l retrato no se 'm sembli gaire.

—¿Y aixó?

—¿No vèu que si 'ls pares del mèu nuvi li atrapessin me coneixerían?

Una senyora pren una criada, y al fer tractes li pregunta:

—Y digui, ¿quan vol guanyar?

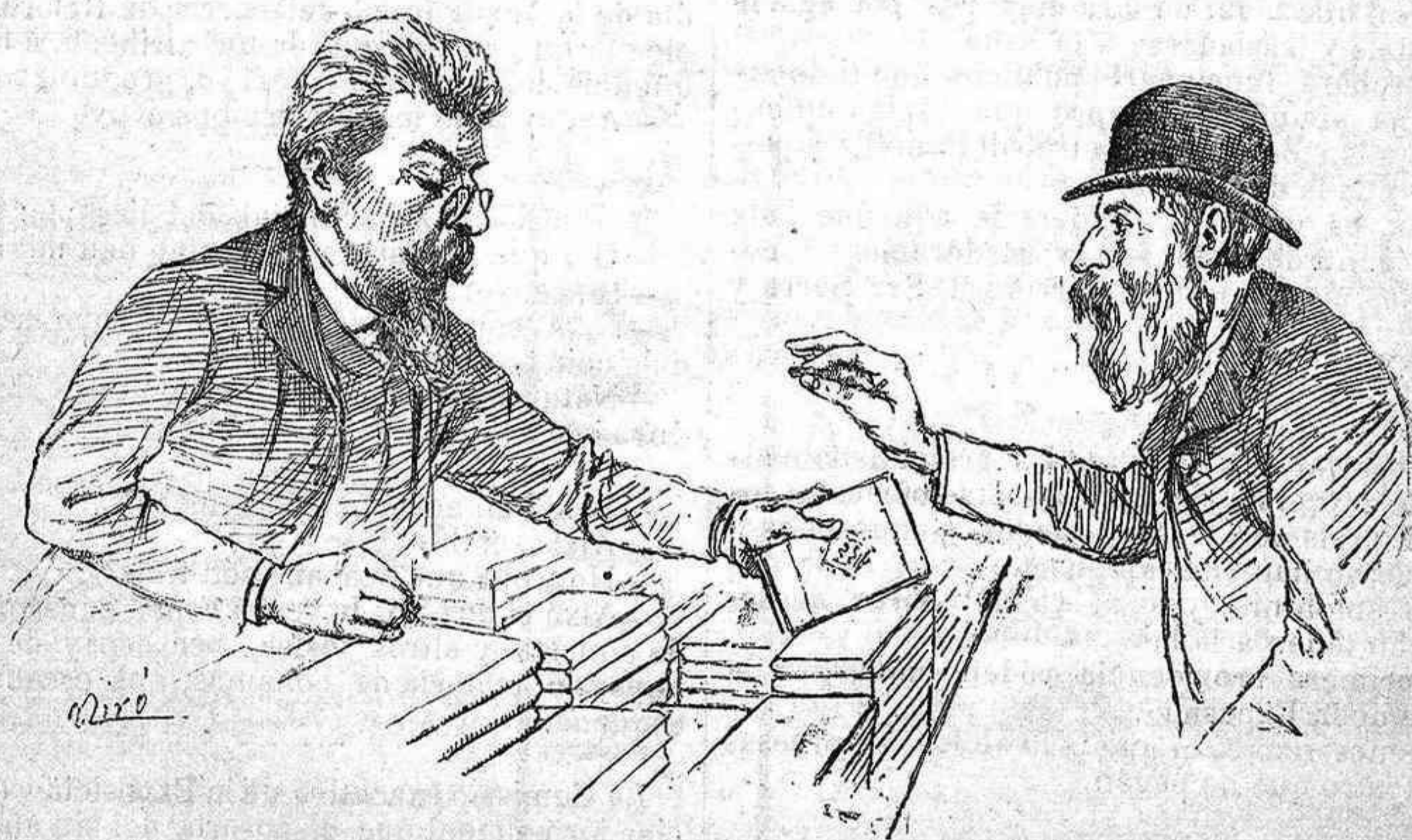
—Quatre duros al mes.

—Miri que aquí casa hi ha molt poca feyna, tan que jo mateixa vaig á la compra.

La Menegilda ab molta flemma:

—Ah, vosté mateixa va á la compra?... En aquest cas no 'm quedo á menos de sis duros.

EN UNA LLIBRERÍA.

—Voilà la Guide, monsieur... pero cuydado que no li prenguin, perque aquí á Barcelona hi ha beaucoup de tarugistes y timateurs... y aixó la Guía no ho diu.

JOSÉ ZORRILLA

IA ESCAPE Y AL VUELO!

Un tomo en 8.º, Ptas. 1'50.

JOSÉ ZORRILLA

De Murcia al Cielo

Un tomo en 8.º, Ptas. 1'50.

FRAY CANDIL

(EMILIO BOBADILLA)

ESCARAMUZAS

(SATÍRICAS Y CRÍTICAS)

con un prólogo de
CLARIN

Forma un tomo en 8.º de 330 páginas,
Ptas. 3.

EMILIO GABORIAU

**LOS AMORES
DE UNA ENVENENADORA**

Un tomo en 8.º, Ptas. 2'50.

VÍCTOR BALAGUER

**LAS CUEVAS
DE
MONTSERRAT**

Un tomo en 8.º, Ptas. 1.

ÚLTIMA OBRA QUE ACABA DE PUBLICAR

B. PÉREZ GALDÓS

MIAU

NOVELA

1 tomo 8.º 3 Ptas.

Un tomo en 8.º
PTAS. 1

MANUEL CUBAS

FLECHAS ENVENENADAS

RUPERTO CABEZAS MORIEL

EL JUEGO

Ante el derecho constituido, el derecho
constituyente, la moral, el interés
y la conveniencia pública y privada.

Ptas. 1.

DOS CURAS Á CUAL PEOR

(PROCESO CÉLEBRE)

Un tomo en 8.º, Ptas. 1.

ERNESTO ROSSI

**CUARANT'ANNI
DI
VITA ARTISTICA**

CON PROEMIO DI

ANGELO DE GUBERNATIS

Forma la obra 2 tomos en 4.º y se
vende al precio de Ptas. 11.

LAS NOVELAS AMOROSAS

Van publicados 5 tomos á 2 pesetas el
tomo.

Paul de Kock

EL SECRETO

DE

UN CONSERJE

Un tomo en 8.º, Ptas. 0'50.

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevól de ditas obras, remetent l' import en libransas del Giro Mútu, ó bé en sellos de franqueig, al editor Lopez, Rambla del Mitj, 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu franca de port. No responém de extravios, no remetent ademés 3 rals pèl certificat. Als corresponsals de la casa se 'ls otorgan rebaixas.

¡POBRES MUNICIPALS!

—Con aquest diable de casco,
este istiu serà un tropell ..
¡Cada vez que me lo poso,
se me rosteix el cervell!...

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA 1.ª—*Ta-pi-ne ria.*
2. ID. 2.ª—*Mar-ti-ri.*
3. ANAGRAMA.—*Patrò-Porta-Tropa.*
4. MUDANSA.—*Gruix-Greix.*
5. TRENCA-CLOSCAS.—*Perot lo lladre.*
6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Francoli.*
7. PROBLEMA.—

$18 + 6 = 24$
$30 - 6 = 24$
$4 \times 6 = 24$
$144 : 6 = 24$
196
8. GEROGLÍFICH.—*Per ratas la Gran-via.*

XARADAS.

I.

Una nova instal·lació
dintre de la Exposició.

L' altre dia jo m' estava
visitant la Exposició,
y després que vaig recórrer
de la indústria 'l tot grandios,
dos fatalitat volgué
fè 'l mèu front instalador
de un nyanyo bastant tremendo
que 'm va causá ab un tauló
un operari-manobre.

Llavors, plé d' ira y dolor
vareig demanar auxili
sens sè escoltat gens ni poch,
y l' únich que la *hu-versa*
va portarme y li dech tot,
va ser un tal mister Brockyl
que m' acompanyá en bon lloch.

Desde llavors porto encare
instalat al mitj del front
lo recort de la visita
en la grran *Exposició*.

J. STARAMSA.

II.

Prima-tres es una planta
pèls que parlan castellá.
Primera 's troba en los boscos,
hu y *dos* serveix per tallar,
tres-segona en las sabatas
y 'l tot serveix per jugar.

QUIMET D' ORDAL.

ACENTÍGRAFO.

Una tot sempre total
en qualsevulga corral.

DEUHET DE REUS.

TRENCA-CLOSCAS

JOAN SERRA Y MOYA

Formar ab aquestas lletras lo títul de un drama ca-
talá.

P. A.

TERS DE SÍLABAS.

.. ..

.. ..

.. ..

Primera ratlla vertical y horisontal: carrer de Barce-
lona.—Segona: nom de dona.—Tercera: ciutat de la
provincia de Barcelona.

TOROS DE VEUREAYGUA.

CONVERSA.

—Donchs ¿qué tal Dª Pauleta?

—Ja ho pot veure.

—Asséntis, dona.

—No cal.

—Ja veig qu' está bona.

—Ara estich aixerideta

—Escolti, ¿ahont van eixa nit?

—Al café de Novedats

que si ve 'ns veurá plegats

ab l' amiga que aquí hem dit.

ANTONET DEL CORRAL.

GEROGLÍFICH.

K

IX

AOBR

Taló just

HIPK.

A. TREBOLAS.

BARCELONA:

Imp. de Lluís Tasso Serra, Arch del Teatro, 21 y 23.